

РЕШЕНИЕ

№ 1067

гр. Варна, 11.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на
шести юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Ил. Писарова

Членове: Светлана Тодорова
Цветелина Г. Хекимова

при участието на секретаря Дарина Б. Баева
като разгледа докладваното от Светлана Тодорова Въззивно гражданско дело
№ 20223100500972 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Б. ИВ. Б. с ЕГН ***** от гр.Варна, ул. ****, чрез пълномощник адв. К.М., срещу Решение № 6 от 04.01.2022г., постановено по гр.д.№ 6665/2021г. по описа на ВРС, с което Б. ИВ. Б. ЕГН ***** адрес гр.Варна, ул. ****, **** е осъден да заплати на ЗД „БУЛ ИНС” АД ЕИК 831830482 със седалище и адрес на управление гр.София, бул. Джеймс Баучер № 87 сумата в общ размер на 11 658.56 лв., представляваща регресно вземане на застрахователя - изплатено обезщетение в размер на 11 643.56 лева по застраховка „Каско“, обективизирана в полица № *****, вследствие на ПТП, настъпило на 25.10.2015г. по вина на Б. ИВ. Б., като водач на автомобил „*****“ с рег. № *****, за нанесени имуществени вреди на лек автомобил „*****“ с рег. № *****, както и 15 лева ликвидационни разходи по щета № *****, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 03.05.2019 г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата 3192.35 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 11 643.56 лева за периода от 11.06.2016г. до 22.02.2019г., на основание чл.213 КЗ /отм./ и чл. 86 ЗЗД.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, необосновано и е постановено при съществено нарушение на материалния и процесуалния

закон. Жалбоподателят поддържа възражението, че към датата на ПТП е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, сключена с ищеца, обективирана в полица ***** със срок на действие от 30.06.2015г. до 29.06.2016г., поради което с оглед прилагане разпоредбата на чл.213 от КЗ (отм.) ищецът, в качеството си на застраховател по имуществена застраховка, който е встъпил в правата на увреденото лице, може да предяви претенцията си към причинителя на щетата само за размера на причинените вреди, които надхвърлят размера на застрахователната сума по договора за задължителна застраховка, като в случая се твърди от ответника, че такава не са налице.

На следващо място се изтъква нарушение на процесуалните правила като се сочи, че вместо да приложи разпоредбата на чл.161 във вр.чл.190 от ГПК, в решението си приемат за доказани твърденията на ищеца, за които той не е ангажирал писмени доказателства. Оспорва се извода на съда по отношение разпределение тежестта на доказване на отрицателни факти, възложена на ответника, в частност, че застраховката ГО не е прекратена. Счита се, че доколкото в исковата молба ищецът се легитимира като застраховател по имуществената застраховка Каско и на това основание претендира от ответника в качеството му на делинквент възстановяване на заплатеното обезщетение, и предвид липсата на данни платеното обезщетение да надхвърля застрахователната сума по договора за застраховка ГО, съгласно нормата на чл.213 от КЗ (отм.), то липсва основание за ангажиране отговорността на ответника.

Настоява се за отмяна на решението, отхвърляне на иска и присъждане на разноски.

В срока по чл. 263 ГПК, въззиваемата страна „ЗД „БУЛ ИНС“ ЕИК 831830482 не депозира писмен отговор.

С молба вх. № 12367 от 26.05.2022г. въззиваемото дружество в предоставеният с определение № 1797 от 12.05.2022г. срок уточнява, че с исковата молба са заявени за разглеждане в условие на евентуалност иск с правно основание чл.213 от КЗ (отм.) и иск с правно основание чл.274 от КЗ (отм.), като конкретизира петитум съобразно обстоятелствената част на исковата молба. Доколкото, обаче, ищецът не е въвел както в отговор на въззивна жалба (такъв не е подаван), така и не е направил самостоятелно искане по реда на чл.250 от ГПК в законния срок, то въззивният съд не дължи произнасяне по молбата. На следващо място настоящият състав счита, че липсва основание за изменение или допълване на доклада във връзка с разпределение на доказателствената тежест по отношение установяване наличието на прекратен договор по застраховка ГО на делинквента, тъй като се касае за установяване на положителен факт, а именно, че налице действителен договор, тежестта на доказване относно който правилно е възложена на ответника, оспорващ твърдението на ищеца за прекратяването му към момента на ПТП.

Страните не са направили искания по доказателствата.

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД като взе предвид направените оплаквания с жалбата, изложените доводи и съображения на страните, както и събраните по делото доказателства намира за установено следното:

Въззивната жалба е редовна по смисъла на чл. 267, ал. 1 ГПК, подадена е в срок от надлежна страна срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, поради което е допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Правомощията на въззивния съд съобразно разпоредбата на чл. 269 ГПК са : да се произнесе служебно по валидността и допустимостта на обжалваното в цялост първоинстанционно решение, а по останалите въпроси – ограничително от посоченото в жалбата по отношение на пороците, водещи до неправилност на решението. Постановеното решение е издадено от надлежен съдебен състав, в рамките на предоставената му правораздавателна власт и компетентност, поради което е валидно.

Пред първоинстанционния съд е предявен осъдителен иск с правно основание чл.213, ал.1, т.1 от КЗ (отм.).

След съвкупна преценка на събраните писмени и гласни доказателства исковият съд приема, че ответникът, сега въззивник, Б. ИВ. Б., като водач на л.а. ***** с ДК № **** е виновен за увреждането на застрахования при ЗК Бул Инс АД л.а. марка **** с рег. № ***** при ПТП на 25.10.2015г., поради нарушаване правилата за движение – отнемане на предимство, след употреба на алкохол на 1.2 промила, като в резултат на противоправното си поведение е причинил имуществени вреди в размер на 11 670.24 лева, представляващи стойността, необходима за възстановяването на щетите, на неговия собственик. Установено е, че последният е имал валидна застраховка Каско на МПС в ЗК Бул Инс АД, като застрахователното дружество го е обезщетило за причинените от делинквента вреди.

Единственото възражение на ответника, поддържано във въззивната жалба, въведено още с отговора на исковата молба, е свързано с липсата на предпоставка за ангажиране отговорността на делинквента, доколкото същият към момента на ПТП е имал валидна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите, сключена с ищцовото дружество по полица ***** с начална и крайна дата на покритие 30.06.2015г. – 29.06.2016г. Въззивникът се позовава на разпоредбата на чл.213 от КЗ (отм.), в съгласие, с която ищецът като застраховател по имуществената застраховка, с плащането на застрахователното обезщетение встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. В случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото

определяне. Застрахователят по имуществена застраховка може да предяви вземанията си направо към застрахователя по "Гражданска отговорност". Когато вредата е причинена от водач на моторно превозно средство, който има валидна задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, застрахователят по имуществена застраховка, който е встъпил в правата на увреденото лице, може да предяви претенцията си към причинителя само за размера на причинените вреди, които надхвърлят размера на застрахователната сума по договора за задължителната застраховка, както и за вредите, причинени от водача на моторното превозно средство, за които застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е отказал да заплати обезщетение на основание чл. 268 КЗ, като се настоява, че в случая такива вреди не са налице.

Твърди се, че съдът неправилно не е приложил разпоредбите на чл.161 и чл.190 от ГПК въпреки недобросъвестното процесуално поведение на ищеца и в противоречие в определение от 13.12.2021г. Счита за неправилен извода на исковия съд по отношение разпределената доказателствена тежест за ответника да доказва отрицателните факти, че застрахователната му полица не е прекратена, съотв. не са били налице предпоставките за прекратяването му.

Възражението е неоснователно. На първо място правилно първоинстанционният съд е разпределил доказателствената тежест по отношение установяване наличието на прекратен договор по застраховка ГО на делинквента, тъй като се касае за установяване на положителен факт, а именно, че налице действителен договор, тежестта на доказване относно който правилно е възложена на ответника, оспорващ твърдението на ищеца за прекратяването му към момента на ПТП.

Твърдението на ищеца, от което произтича вземането му, а именно, че е налице прекратена ЗЗ ГО към момента на ПТП, се установява с представянето на разпечатка от Информационен център на Гаранционен фонд, удостоверяваща, че към дата 29.10.2015г. МПС с ДКН **** няма активна застраховка ГО, тъй като същата е прекратена на 15.10.2015г.

По силата на чл. 39, ал. 2 от Правилника за устройството и дейността на Гаранционния фонд (обн. ДВ, бр. 74/2006 г.), в сила към момента на ПТП, справката по ал. 1, която всеки застраховател предоставя на Информационния център се подава по начин и във формат, определен от Управителния съвет на Фонда във връзка с изискванията на системата за автоматизирана обработка на информацията, с което се гарантират автентичността и сигурността на подадените данни.

Предоставената информация от Информационния център към Гаранционния фонд, която е публично достъпна, има официално оповестително действие и издадената въз основа на нея справка от Фонда притежава правната характеристика на официален свидетелстващ документ, който обвързва съда с материална доказателствена сила относно

съществуването и прекратяването на договорите за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, до доказване на противното - в този смисъл са постановените по чл. 290 ГПК - решение № 55/24.08.2020 г. по т. д. № 1842/2019 г. на ВКС, II т. о. и решение № 161/13.11.2012 г. по т. д. № 607/2011 г. на ВКС, II т. о.

Императивният характер на законоустановеното задължение на застрахователя, предлагащ задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите да предоставя на Информационния център към Гаранционния фонд в определен от законодателя срок справка за сключените и прекратените застрахователни договори, е свързано със засилената социална функция на задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, предоставената с нея разширена застрахователна закрила и официалното оповестително действие на данните от Информационния център.

Информацията, съдържаща се в базата данни на Информационния център на Гаранционен фонд отразява именно заявените от страна на застрахователя данни за сключените/прекратените от него застраховки "Гражданска отговорност" в съответствие с нормативните изисквания. Ето защо със справката от Информационния център на Фонда е достатъчно, при неуспешно проведено доказване наличието на действителен договор по ЗЗ ГО на ответника, ищцовото дружество да установи липсата на такава към момента на ПТП, съответно да ангажира в пълна степен отговорността на делинквента, доколкото по делото е установена вината, противоправното поведение на делинквента и размера на щетата.

На осн. чл.272 от ГПК въззивният съд препраща към мотивите на първоинстанционния съд, които споделя.

Като краен резултат постановено решение на районния съд следва да бъде потвърдено.

На осн.чл.78, ал.3 от ГПК в тежест на въззивника следва да бъде възложена отговорността за разноски, направени от въззиваемата страна в настоящата инстанция за юрк възнаграждение, което съдът определя на 100 лева.

Воден от гореизложеното, **ВАРНЕНСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Решение № 6 от 04.01.2022г., постановено по гр.д.№ 6665/2021г. по описа на ВРС.

ОСЪЖДА Б. ИВ. Б. с ЕГН ***** от гр.Варна, ул. **** ***, да заплати на ЗД „БУЛ ИНС” АД ЕИК 831830482 със седалище и адрес на управление гр.София, бул. Джеймс Баучер № 87 разноски пред въззивната инстанция за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба в едномесечен срок от съобщаването му на страните пред ВКС на Р България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____